НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх.No 47-254-04-91
Дата 15 / 02 2022 г.

ЧРЕЗ

Г-Н НИКОЛА МИНЧЕВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА

47-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ДО

Г-Н ЛЮБОМИР КАРИМАНСКИ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА

КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНЧЕВ,

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КАРИМАНСКИ,

На основание чл. 79, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасям аргументирано предложение за изменение и допълнение на приетия на първо гласуване Законопроект на Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г., № 47-202-01-7, внесен на 1 февруари 2022 г., както следва:

По Чл.1, ал.2,II. т.5.1: Разходите по централния бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия от 80 000,0 лв да се намалят с 10 000, 0 лв и да се чете: 70 000,0 лв.

В чл. 1, ал.2 ,II. т.5 създава т.5.4: Средства за придобиване на дълготрайни материални активи в чужбина, свързани с новата българска история и национално освободителни борби.+ 10 000, 0 лв.

Гр. София

14 февруари 2022 г.

Вносители:

Любен Дилов

Тома Биков

М О Т И В И

Сградата на Солаковия хан се намира в центъра на Букурещ, само на 70 км от Русе. Построен е през 1859 г. от братя Солакови от Свищов. Вече повече от 60 години този исторически център на българското възрождение, тъне в забрава и все по-голяма разруха.

Солаковия хан носи името на своите основатели – братята Солсаколу. Той е с над 1000 кв.м застроена площ, над 100 стаи, украс4ени с алафланги, дълбоки зимници – складове и огромен двор. Някога ханът е извън града, днес е в самия център. Собствениците предоставят част от помещенията на Любен Каравелов, за да издава своите вестници „Свобода“, „ Независимост“ и „Знаме“. Именно тук е било оцнището на българското революционно дело. Едни от най-видните ни борци за свобода, сред които Христо Ботев и Васил Левски са намирали убежище в него и са го използвали за развиване на революционната си дейност. В спомен от пребиваването си в хана, описан в негово писмо до Киро Тулешков, Христо Ботев разкава, че е живял близо два месеца в изоставената мелница, която е била част от Солаковия хан. В писмото още се описва:

„Вънка е студ, пука се камък, не сме яли от няколко дена, обаче приятелят ми ще направи всичко възможно да те развесели.“ Този приятел е бил самият Левски.

През 1872 г., по предложение на Каравелов именно в Солаковия хан е свикано събрание на БРЦК, на което за апостол на вътрешната организация в България е избран Васил Левски.

На фасадата на сградата все още стои паметната плоча на Каравелов, но бронзовия барелеф е оскубнат и продаден на вторични суровини срещу жълти стотинки.

По време на социализма русенецът Петър Данаилов в качеството си на посланик на България в Букурещ, успява да договори с румънските власти реставрацията на Солаковия хан и превръщането му в Български културен център. Скоро след това започват демократичните промени и идеята, както и договорките потъват в небитието.

През 2003 година ханът е реституиран и предаден на наследниците. В същата година е обявен за исторически паметник от местно значение. Поради лошото състочние на сградата се налагат непосилни за собствениците ремонтни дейности.

От дълги години проф. Лука Велков, председател на „ Демократичен съюз на българите в Румъния“, предприема различни действия във връзка с опазването на това културно-историческо наследство.

През последните години основно действащо лице по темата за спасяването на хана е и д-р инж. Иван Иванов от Русе, с помощта на проф. Велчов. През 2017 г. за пореден път се открива възможност за приключване на казуса. Тогава фондацията му „ Любен Каравелов“ търси помощ от българските институции с цел обединяване на усилията за покупката и реставрацията на сградата. За съжаление, въпреки неимоверните усилия въпросът остава висящ.

Моментът за намеса на българската държава е изключително подходящ, защото наследниците на Солакови са влезли в преговор с общината на Букурещ и не могат да постигнат договореност за продажба на имота на цена, която ги удовлетворява. За България те са склонни да направят сериозни отстъпки от реалната стойност на имота. В същото време общинските власти в Букурещ са издали предписания за ремонти на сградите, които са настойност непосилна за наследниците. При ненамеса на българската държава, най-възможната развръзка би била кметството на Букурещ да придобие Солаковия хан и, ако българската държава би искала да го придобие след това, ще струва много по-скъпо.

